

der ikke længer behøves, da den kun bekræfter sig med de tidligere gjældende særegne Regler for Behandlingen af Forslag til Grundlovsforandringer. Jeg kan næsten sige, at det fremdeles gav sig af sig selv, at Udvalget maatte foreslaae de Bestemmelser i Thingets Forretningsordenen forandrede, hvorefter det ved forskjellige Leiligheder, som f. Ex. naar det gjælder om at fravige den foreskrevne Dagsorden, om at begjære Afslutning af Forhandlingerne eller om at forlange Navneopraab o. s. v., udfordres, at et vist Antal Medlemmer skal forene sig, for at en saadan Begjæring kan fremsættes. Det er en naturlig Følge af, at det samlede Antal Medlemmer her i Thinget er blevet forøget, at man ialtsald har maattet have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke maatte være Anledning til at gjøre Forandringer i de omtalte Talbestemmelser i den hidtil gjældende Forretningsorden. Der kan jo derom, som det ogsaa sees af den omdeelte Betænkning, være noget forskjellige Meninger. Nogle af Udvalgets Medlemmer have meent, at man burde gjøre det meget let at komme bort fra de sædvanlige Regler, saaledes at der kun skulde behøves en Begjæring fra nogle faa Medlemmer, hvorimod andre vare af den Formening, at det ikke burde gjøres for let. Udvalget har imidlertid forenet sig om de Tal, som Forslaget angiver, og hvormed man fra de forskjellige Sider har fundet sig fornøjet, og jeg vil haabe, at man ogsaa heri Salen vil være tilfreds dermed. Det er ogsaa naturligt, at Udvalget har fæstet Diet paa Forretningsordenen for det tidligere Rigsraads Landsting, navnlig fordi, som ogsaa berørt i Betænkningen, flere Bestemmelser for den tidligere Rigsdags Landsting i en fuldkommere Skikkelse vare gaaede over i hiin Forretningsorden, og det jo saaledes var naturligt, at man nu foretrak denne fuldkommere Redaction. Der kan jo nu ganske vist være forskellige Meninger om, hvorvidt nogle af de Forslag, der saaledes ere hente fra Forretningsordenen for Rigsraadet Landsting, indeholde blotte Redaktionsforandringer eller ikke, og jeg skal i dette Dieblit erklære, at Sagen forsaavidt har maattet stille sig noget anderledes for Udvalget, end den har filllet sig for den høitærede Formand, der

— hvad der ganske vist har været fuldkommen rigtig — jo nu nyligt har angivet, hvad han vil betragte som Redaktionsforandringer. En saadan Tvivl gjør sig f. Ex. gjældende med Hensyn til Udvalgets første Endringsforslag, Forslaget til Forretningsordenens § 4, hvilket vistnok egentlig indholder mere end en blot og har Redaktionsforandring. Forretningsordenens § 4 er den Paragraph, hvori der tales om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Formandens Forsald, hvor jo en af Viceformændene skal fungere. Efter den hidtilværende Affattelse kunde det nu maaskee synes noget uklart, i hvilken Orden de skulde fungere i Formandens Forsald, og det er derfor, at Udvalget har troet at burde optage Bestemmelsen desangaaende fra Forretningsordenen for Rigsraadet Landsting, kun med en lille Forandring i Udtrykkene.

Der er et Punkt i Forretningsordenen for det tidligere Rigsraads Landsting af væsentlig Betydning, som Udvalget har troet ogsaa burde optages i Forretningsordenen for Rigsdagens Landsting; jeg troer heller ikke, at der vil være deelte Meninger om Hensigtsmæssigheden deraf. Efterhaanden er man jo nemlig vistnok kommen til den almindelige Erkjendelse, at det er i sin Orden, at der gives Minoriteterne Afgang til gennem Forholdstalsvalgmaaden at faae den Indflydelse paa Sammensætningen af Udvalgene, som tilkommer dem i Forhold til deres Størrelse. Dette fandtes jo anerkjendt i den tidligere Forretningsorden for Rigsraadet Landsting, og en lignende Bestemmelse findes derhos i Rigsdagens Folkethings Forretningsorden. Der synes endvidere med Hensyn til Rigsdagens Landsting at være en særlig Grund til ogsaa at foreslaae denne Valgmaade optagen i det Forretningsorden, da den jo tildeels benyttes ved selve Thingets Sammensætning, skjøndt jeg gjerne med et æret Medlem skal erkjende, at det ikke er paa nogen meget eftertrykkelig Maade, at det er skeet. — Foruden de Punkter, jeg her har fremhævet, er der endvidere i Betænkningen berørt et Par andre Punkter, med Hensyn til hvilke de foreslaaede Forandringer vistnok maae siges temmelig naturligen at følge af sig selv, og hvor derfor en yderligere Motivering fra min Side ikke turde